

LA COMARCA

Any IV. Núm. 164

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 2 d'Abril de 1916

LA SOCIETAT DE CULTURA

Pels qui ens pensem tenir carinyo a les coses de casa, pels qui ens creiem haver treballat constantment per desvetllar la consciència olotina orientant-la cap a una integral assensió de millorament en les seves manifestacions i desitjos, no'ns pòt ser mai indiferent qualsevolga iniciativa que tinga per objecte aixecar el nivell moral de nostre poble o perseguir una millora material de nostra ciutat.

Per aixó ara bon tros enllà de una vida d'esforsos i tanteigs a prova d'il·lusions i desenganys, per a conseguir acostar-nos molt o poc cap a la satisfacció de nostre constant anhel, no podíam menys que sollicitar nostre atenció la notícia que vagament arribava a nosaltres de que s'anaba a constituir aquí una entitat de Cultura.

I la atenció nostra quedà enfocada i encuriósida cap a la simpàtica incògnita de com i de quina manera s'esterioritzaria aquest altre esforç per anar endevant per una via ont tants altres, nosaltres entre ells, han fet uns pocs passos molt penosament, aturats sempre per la descoratjadora força del fracàs.

Diguem-ho ben alt, contra tota hipòcrita modestia, tenim prou noblesa d'esperit per a no barrejar aquella nostra curiositat de cap engruna d'envejes per l'èxit possible d'altri allà aont nosaltres no havíem reïxit i per altre part els nostres repetits desenganys no ens han ofegat encara tota esperança de que algú tinga més sort en aquesta mena de empreses, pero esperavem amb verdader dalit d'aplaudir una idea nova, un camí

verge per arribar allà ont tots volem anar i fins ara tant endevades.

I dolorós es confessar-ho, al conèixer concretament el nou plan una altre decepció s'ha apoderat de nosaltres, doncs tal com velem esposat el projecte de la Societat de Cultura, no creiem que d'ell pugui salvar-se més que la forma i la bona intenció de sos autors i gracies que noblement han amparat la fulla-projecte amb algunes firmes respectabilíssimes per ano caurer en el dubte de que tota la iniciativa fos una fantasia d'infants.

Perque nosaltres amb tot el nostre bon desitg i la memoria ben clara dels passats fracassos, no podem compendrer com uns olotins que saben el resultat del Centre Artístic, del Foment, de La Tertulia Artístic-literaria, de la campanya per convertir el Casino en Ateneu, finalment del Institut Olotí i actualment fins dels Joçs Florals; no sabem compendrer com uns pocs olotins tancats en si mateixos han pogut pensar seriament en fer una cosa viable agafant l'últim clixé malmés per tota novetat, el del Institut, que precisament fou de tots els assajos el que ni un sol dia pogué viurer segons pensament dels seus fundadors.

Si llavors en cada una d'aquelles ocasions hi precedí una preparació que quan menys seria per tantejar la oportunitat del moment i encara comptant que hi havia a Olot molts més elements que ara no pogué arribar-se a res estable, com es possible que avui s'instauri com per art d'encantament, de colp i volta, a seguit d'un conspirador silenci i lleansant al públic per tot coneixement i propaganda un prospecte com si s'obris una botiga nova o un nou café i convidant a

entrar-hi i per quina portal per la porta d'una mena d'exàmen presentant uns treballs a un tribunal que apurat se veuria si també hagués d'ensenyar el seu treball inèdit o publicat?

No ens dol repetir que estem totalment segurs de la bona intenció i millor desitg dels firmants com no'ns dol confessar que'ns sentim violentment contrariats per haber de mostrar en públic el nostre desacord amb el procediment seguit, de una manera com la nostra que'ns fa por semblar apassionada per lo franca pero no es culpa nostra, si precipitadament s'ha lleansat al públic un projecte que tenim nosaltres el sentiment de no creuer tant sols viable, amb perjudici d'altres iniciatives que poguessin venir més modestes pero més madurades, amb greu perill de l'escepticisme total de aquest públic nostre, ja massa indiferent avui, quan li parlem de cultura, amb amenassa sèria de bancarrota final de la confiança pública envers una llarga campanya teixida de fantasies i fracassos que'l portaria sens remei a no creuer a ningú que li parlés de millorament.

Sembla arribada l'hora ja de deixar-nos d'idealismes exagerats que ens convertirien a tots en teorisans sempiterns, sembla ben arribat el moment de que sino tots els olotins al menys aquells, que per afició, per convicció o per sentiment d'obligació, ens dirigim al públic volguent orientar-lo, ens uníssim en lloc de dividir-nos, estudiéssim els plans de general interès per a fer-los sino perfectes al menos practicables, en lloc de perdre el temps en aquesta mena de concursos de creació de Juntes, Consells directius d'altres tantes entitats

Pedro Ferrer